Ao. 1856 Dingsdag

No. 28. 4 Maart.

SURINAAMSCHE COURANT EN GOUVERNEMENTS ADVERTENTIE BLAD.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
27 Feb. Van het slavenkind *Ugenia*, geboren in 1848, dochter van *Lavinia*, toebehoorende aan D. A. Du Cloux.

» » Van den slaaf *Jemmes*, geboren in 1829, zoon van *Anna*, toebehoorende aan plantaadje *Hooijland*, divisie *beneden Commewijne*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Derde afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Aanzoek voor Vrijgeving.

1856.
29 Feb. Van de slavin *Carolina*, geboren in 1784, waarvan de moeder onkend is, toebehoorende aan Joseph Nunes (nu boedel).

» » Van den slaaf *Heintje*, geboren in 1831, zoon van *Moffina*, toebehoorende voor den vrijdom aan B. C. van den Ende.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Tweede afkondiging.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 29 Februarij 1856.

Bij Gouvernements-resolutie van heden No. 254, is, onder de nadere goedkeuring des Konings, de Heer J. de Jong benoemd tot 1e. *Luitenant* bij de Schutterij te *Paramaribo*, tevens *Adjudant* van *den Gouverneur*.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 3 Maart 1856.

(3191). Alzoo B. C. van den Ende en H. G. Roux, Administrateuren der plantage *Johan en Margaretha*, gelegen in de divisie *beneden Cottica*, zich tot het Gouvernement hebben gewend, met verzoek, om het slavenkind *Hermina*, geboren in 1852, dochter van *Johanna Magaretha*, van den naam van voormeld effect af- op dien van A. Weenink, voor den vrijdom te doen overschrijven.

Zoo worden degenen, die vermeenen mogten redenen van bezwaar daartegen te hebben, in de gelegenheid gesteld, om binnen den tijd van *veertien* dagen, na de dagteekening dezer, van hun vermeend regt of pretentie aanteekening ter Gouvernements Secretarie te doen.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Paramaribo, den 3 Maart 1856.

(3190) Ten verzoeke van den Heer John James Hewitt, wordt van zijn voorgenomen vertrek uit de kolonie aankondiging gedaan.

De waarnemende Gouvernements-Secretaris,
E. A. VAN EMDEN.

Gouvernements - Secretarie.

Post-kantoor.

Op aanstaanden WOENSDAG den 5n. dezer, des morgens ten 8 ure, zullen de per de Koloniale Schoener *Curaçaonaar*, via *Coronie*, *Nickerie* en *Demerarij*, te verzenden Mailpakketten worden gesloten.

Paramaribo, den 1 Maart 1856.

De Ambtenaar belast met de Posterij,
J. S. BURNE.

Burgerlijke Stand.

Paramaribo, den 2 Maart 1856.

Op den 22 Februarij 1856 zijn in ondertrouw opgenomen
Mozes Heijmans
en
Hanna Abarbanel.

De Adjunct Ambtenaar van den Burgerlijken Stand,
A. F. VAN AMSON.

Tweede afkondiging.

POLITIE.

Gedurende de afgeloopene week is bij de Politie opgaaf gedaan, dat zich uit de stad en hare omstreken hebben verwijderd:

1o. De slavin *Sina*, aankomende E. van Macintosh.

2o. De slaaf *Saul*, aankomende den houtgrond *Berlijn*.

3o. De slaaf *Jack*, aankomende G. F. Henkel nom. ux., laatst gewerkt hebbende op den grond *Nobit gedacht* (divisie *Boven Suriname*).

4o. De slaaf *Dirk*, aankomende den minderjarige W. Balsem.

en 5o. De slaaf *Frans*, aankomende F. Neumann.

Terwijl sedert 1 Januarij d. j. als afwezig zijn opgegeven

1o. De slaaf *Abraham*, aankomende J. Fernandes Jr.

2o. De slavinnen *Wilhelmina* en *Dido*, aankomende den grond *Elisabethshoff*, in dienst van E. J. S. Stuger.

en 3o. De slavin *Caro*, aankomende Helena Schmidt geb. Mengel.

Elk en een iegelijk wordt ernstig aangemaand, om voorzeide slaven niet op te houden, te huisvesten, of voor zich te doen arbeiden, daar men zich door zoodanige handelwijze zou blootstellen aan de straffen bij de Publicatie van 5 Februarij 1834, G. B. No. 1, vastgesteld.

Paramaribo, den 29 Februarij 1856.

De Procureur Generaal,
J. Æ. LISMAN.

Transport.

(2524) Den 28 Februarij 1856. E. Simons Pz. aan M. Sweins, van een stuk van het Erf op den hoek van de *Rust en Vrede* en *Weide straten*, N. W. La. D No. 526. O. W. La. D No. 242b.

Paramaribo, den 29 Februarij 1856.

De Griffier bij het Geregtshof,
MARTINI VAN GEFFEN.

Nieuwstijdingen.

Nederlanden.

De *Echo Universel* behelst een betoog van den baron v. Grovestins te Parijs, waarin deze schrijver, bij gelegenheid dat de diplomatieke onderhandelingen hervat worden, een blik slaat op de verrigtingen van het Weener congres van 1815 en de toenmaals tot herstelling van Europa tot stand gebragte tractaten. Hij doet uitkomen dat twee hoofddenkbeelden bij de onderhandelaars te Weenen heerschten; het eene, om Europa te beveiligen tegen de invallen van Frankrijk ten Westen, en het andere, om Rusland te beletten in het Noorden en Oosten de rol te spelen, welke Frankrijk in het Westen had vervuld; dus om het vasteland te beschermen tegen de buitensporigheden van eenige mogendheid. Om tot dat doel te geraken, werden twee zaken tot handhaving van het Europesche evenwigt onmisbaar geacht, namelijk de oprigting van het koningrijk der Nederlanden en het herstel van het koningrijk Polen. Het eerste noemde Thiers: de groote vijandelijkheid van Europa jegens Frankrijk, het bruggenhoofd van Europa tegen de aanvallen dezer mogendheid. Deze woorden past de schrijver ook toe op Polen: het was de groote vijandelijkheid van Europa, zijn bruggenhoofd tegen Rusland. In het jaar 1830 werd door de groote mogendheden het eerstgemelde gedeelte der verrigtingen van het Weener congres te niet gedaan, door de scheiding van Nederland en Belgie. Na den Poolschen opstand, vernietigde keizer Nicolaas, door de opheffing der onafhankelijkheid van

het koningrijk Polen, de tweede; de overige groote mogendheden lieten dit stilzwijgend toe en deden alzoo eene der voornaamste waarborgen van het Weener congres verloren gaan. Thans echter nu men van Rusland waarborgen eischt, heeft het S. bevreemd, dat ook het herstel van Polen daaronder niet is opgenomen. Het verzuim daarvan, het bewaren van het stilzwijgen over de schending van het Weener verdrag, zou gelijk staan met een indemniteits-bill aan Rusland verleend. Hij vertrouwt dus, dat men onder de van Rusland te eischen waarborgen, ook deze zoo eenvoudige en tevens zoo rationele woorden zal opnemen: Herstel van het koningrijk Polen, zoo als de zamenwerking der groote mogendheden het had opgerigt in 1815 en zoo als het geschreven staat in de handelingen van het Weener congres.

Rotterdam, 13 *Januarij*.

Voor eenige dagen las men in het *Volksblad* het volgende:

„De plompe tinnen lepel en onoogelijke ijzeren vork heeft in onzen tijd bij velen plaats moeten maken voor dezelfde gereedschappen, van een naar zilver gelijkend metaal-mengsel vervaardigd. Dit metaal-mengsel, kompositie-metaal, heeft eene grootere hardheid dan het tin en hierdoor is het mogelijk om ook den lepel sierlijker, ligter en stevig te maken. Wij bedoelen lepels en vorken, welke onder den naam van Berlijnsch zilver en Russisch zilver verkocht worden. Zij houden echter geen spoor van koper met nikkel-metaal. Dat het koper vergiftig werkt, wanneer het in de spijzen is opgelost, is van algemeene bekendheid, en het is dus niet te verwonderen, dat, wanneer een lepel of een vork van dit metaal met spijzen eenigen tijd in aanraking blijft, deze gemakkelijk koper aannemen. Dit is vooral met zure en vette spijzen het geval. De verwantschap tusschen vet en koper is zóó sterk, dat reeds eene kleine hoeveelheid voldoende is om vergiftige, groen gekleurde, vetzure koperzouten te vormen. In Amsterdam zijn dan ook reeds vergiftigingen van dien aard door gebruik van die tafelgereedschappen ontstaan, doch, zoo ver bekend, gelukkig niet doodelijk afgeloopen; te Zwolle moet daarentegen voor eenigen tijd een geheel huisgezin vergiftigd zijn geworden en een der huisgenooten aan de gevolgen zijn overleden. Wij kunnen niet genoeg er op aandringen, wanneer men die lepels en vorken eenmaal bezit, om toch vooral voorzigtig er mede om te gaan, ze veelvuldig met krijt af te schuren, ze nimmer in spijzen te laten staan, of sterk zure spijzen, b. v. augurkjes, er mede aan te raken."

— Uit het vierde berigt aangaande de Landbouwkolonie Nederl. Mettraij te Rijsselt, Zutphen, blijkt, dat aldaar 127 kweekelingen door de afdeelingen der vereeniging geplaatst waren, en dat van deze dertien in het volgende jaar hun achtiende jaar zullen volbragt hebben en mitsdien, overeenkomstig het reglement, de kolonie kunnen en moeten verlaten. Onder dat getal bevinden zich zes landbouwers, vier tuiniers, een timmerman, een kleedermaker en een metselaar. Die jongelingen staan nu gereed, om in de maatschappij terug te keeren en aldaar de vruchten te vertoonen, die hun vierjarig verblijf in de kolonie heeft opgeleverd. Dan zal het kunnen blijken of de daar genoten verpleging en opvoeding aan de verwachting der medestichters, leden en begunstigers beantwoorden.

— Dezer dagen werd op eene heide nabij Oosterhout alwaar in 1789 een Engelsch legerkamp heeft bestaan, de zeer zeldzame gedenkpenning van den admiraal Vernon gevonden. Eduard Vernon, Engelsch admiraal, had met goed gevolg deel genomen aan onderscheidene West-Indische zeetogten, toen hij van de admiraliteit in 1741 bevel kreeg, Cartagena te gaan bemagtigen. Niemand binnen Londen den goeden uitslag dezer onderneming betwijfelende, haastte men zich eene penning te slaan om deze overwinning te vereenwigen; doch men vernam al spoedig, dat de admiraal zich verpligt had gezien, het beleg op te breken. De voorbarige zegepraal werd alzoo door beschaming vervangen. Deze penning die ongeschonden is bewaard gebleven, draagt in het Engelsch, rondom het portret van den admiraal Vernon, ten voeten uit er op geplaatst, voor legende: *De admiraal Vernon, uitzeilende naar de stad Cartagena*, en aan de keerzijde, rondom de stad Cartagena: *De forten van Cartagena, vernield door admiraal Vernon in 1741.* Deze penning is zeer zeldzaam geworden, omdat de admiraliteit in Engeland, op het vernemen van den mislukten zeetogt, alle pogingen in het werk gesteld en geene kosten heeft gespaard, om de uitgegevene en verspreide exemplaren terug te erlangen en te vernietigen.

— Eenige handelaren van Porto Cabello hebben van het Congres van Venezuela vergunning verkregen tot het aanleggen van een spoorweg, loopende van die stad in eene westelijke rigting, tot San Filipe, in Barquisimeto, ter lengte van 54 mijlen. Het bedrag van dezen weg is geraamd op 1,400,000 dollars, de gronden er niet onder begrepen, waarvan het grootste gedeelte door het gouvernement zal geschonken worden. Het gouvernement geeft verder al de publieke landen en het timmerhout ten behoeve van den weg en de *gebouwen voor niet*; het stelt vrij van inkomende regten al de daartoe benoodigde werktuigen, ijzerwaren, enz. en neemt een aandeel van 186,916 dollars in de onderneming. De provincien Barquisimeto en Carabobo nemen gezamenlijk aandeel voor 67,290 dollars. De weg zal loopen over 15 bruggen, welke 104,590 dollars zullen kosten. De vergunning is toegestaan voor 40 jaren; als uitsluitend privilegie, en voor nog 40 jaren wordt het eigendomsregt aan de Compagnie gewaarborgd; na dien tijd vervalt het aan den Staat. Er moet met den aanleg binnen twee jaren tijds, gerekend van af primo Julij van dit jaar, een aanvang gemaakt worden. De heer John Doughertij van New York, hoofdingenieur der wegen, schat de jaarlijksche inkomsten van den weg, na aftrek van alle uitgaven, op 242,222 dollards. — San Filipe is gelegen aan de rivier Yaracui, op een punt, waar al de landbouwvoortbrengselen van de binnenlanden kunnen aangevoerd worden. Porto Cabello is de beste zeehaven van Venezuela.

— Men schrijft uit Zwolle, dd. 6 Januarij:

„Gisteren had alhier eene verkooping plaats, die zeldzaam mag genoemd worden in de vaderlandsche geschiedenis. Er werden verkocht 400 bunders hooge veenen, deels nog niet verveend, deels verveend, toebehoord hebbende aan de familie Eeckhout alhier. Deze werd daarvan eigenaar door de verdeeling der eigendommen van wijlen den heer Gerrit Willem van Marle. Het was laatstgenoemde, die in 1791 reeds een plan maakte om de tegenwoordige Dedemsvaart te doen graven, en de duizende bunders woeste gronden maar vooral den schat van rijke hooge veenen aan het (toen nog) *niet* te onttrekken en in eene nijverheidsbron te herscheppen; doch niet alzoo de dood van dezen waardigen man deed deze plannen tijdelijk staken. Doch de schoonzoon, mr. Willem Jan baron van Dedem, was het die in 1809 de concessie er toe vroeg en verkreeg, en het kanaal, naar hem waardig en Dedemsvaart genoemd, liet exploiteren, meer dan 2 tonnen gouds van eigen vermogen daaraan opofferende. En ofschoon de voornaamste familien van 1791 tot 1809 zich ten sterkste tegen voornoemde exploitatie verzetteden, thans is de uitkomst boven aller verwachting. De bovenvermelde veenen hebben gisteren in openbare veiling opgebragt *ƒ* 181,000, zij waren in 1809 onbenutte gronden, waarvan de waarde toen *nihil* was; in 1830 zijn dergelijke gronden verkocht voor *ƒ* 40 de bunder, en hadden dus toen eene waarde van *ƒ* 16,000; tien jaren later, in 1840 werden 475 bunders der kompagnie verk. voor *ƒ* 70,453.37½ of *ƒ* 148 de bunder, en nu in 1856 de 400 bunders voor *ƒ* 181,060 of *ƒ* 452.75 de bunder. Rekent men daarbij de verbazende inkomsten, die de familie Eeckhout sedert het begin der exploitatie heeft genoten door verveening, door het in huur geven der ondergronden, dan kan een en ander, in 1809 nog zonder waarde, nu met zekerheid gerekend worden op minstens 3 ton gouds.

Opmerkelijk is het tevens dat al de veenen zijn gekocht door ingezetenen der Dedemsvaart, die uit de welvaart daar thans heerschende, het vermogen hebben om dergelijke aankoopen te kunnen doen.

Het rijk ontvangt jaarlijks aan direkte en indirekte belastingen ten gevolge dezer vaart ruim 2 tonnen gouds, de provincie ruim vijf percent winst van den aankoop en de oude grondbezitter van een nietig kapitaal eene onbegrijpelijke rente; dat alles is men verschuldigd aan de nijverheid van wijlen de heeren G. W. van Marle en mr. W. J. baron van Dedem."

Engeland.

In Engeland maakte de opening van het parlement, op den 31 Januarij, en de door de koningin uitgesproken troonrede het eenig belangrijk onderwerp der gesprekken van dien dag uit. Die rede was van den volgenden inhoud:

„Mijlords en Mijne Heeren! Sedert, de sluiting der laatste zitting van het parlement hebben, de wapenen der geallieerden eene uitstekende en belangrijke overwinning behaald. Sebastopol, de groote, sterke vesting van Rusland, in de Zwarte Zee, heeft gezwicht voor de volhardende standvastigheid en de onversaagde dapperheid der geallieerde krijgsmagten.

De oorlogsvoorbereidselen ter zee en te land voor het volgend jaar hebben noodzakelijkerwijze mijne ernstige aandacht tot zich getrokken; doch, terwijl ik besloten heb om geene poging te verzuimen, die nadruk aan de operatiën des oorlogs zoude kunnen geven, heb ik het mijn pligt geacht om geene voorstellen af te slaan, welke billijkerwijze een vooruitzigt op een veiligen en eervollen vrede geven.

Dienvolgens heb ik, toen de keizer van Oostenrijk mij en mijn hooggeachten bondgenoot den keizer der Franschen, aanbood om zijne beste pogingen bij den keizer van Rusland aan te wenden, met het doel om eene minnelijke schikking van de zaken in verschil tusschen de strijdvoerende mogendheden tot stand te brengen, in overeenstemming met mijne bondgenooten, toegestemd om het gedane aanbod aan te nemen, en heb ik de zelfvoldoening, u te kunnen mededeelen, dat omtrent zekere voorwaarden is overeengekomen, die, naar ik hoop, de grondslagen van een algemeen vredesverbond zullen uitmaken.

Onderhandelingen over zulk een verbond zul-

en binnen kort te Parijs geopend worden. — Terwijl deze onderhandelingen gevoerd worden, zal ik naauwlettend zorg dragen, de oogmerken niet uit het oog te verliezen, om welke de oorlog is ondernomen geworden. Ik acht het derhalve raadzaam, om in geenen deele mijne voorbereidselen, ter zee en te land te verslappen, totdat er een voldoend vredesverbond zal gesloten zijn.

Ofschoon de oorlog waarin ik gewikkeld ben, was teweeg gebragt door gebeurtenissen in het zuiden van Europa, is mijne aandacht niet afgetrokken geworden van den staat van zaken in het noorden, en heb ik, in vereeniging met den keizer der Franschen, een verbond gesloten met den koning van Zweden en Noorwegen, hetwelk, met opzigt tot de landen onder zijne heerschappij, verdedigende verpligtingen bevat, en ter bewaring strekt van het evenwigt van magt in dat gedeelte van Europa.

Ook heb ik een verbond van vriendschap, handel en zeevaart met de republiek van Chili gesloten. Ik heb bevolen dat de acten hiervan u zullen voorgelegd worden.

Mijne Heeren van het Lagerhuis!

De begrootingen voor het volgend jaar zullen u voorgelegd worden. Gij zult bevinden dat dezelve op zoodanige wijze zijn opgemaakt, dat dezelve in de behoefte van den oorlog voorzien, voor het geval, dat de vrede onverhoopt niet mogt worden gesloten.

Mijlords en Mijne Heeren!

Het is mij aangenaam op te merken dat, niettegenstaande den drang des oorlogs, en de lasten en opofferingen die dezelve onvermijdelijk mijn volk heeft opgelegd, de opbrengsten van mijn rijk onverminderd blijven.

Ik verlaat mij met vertrouwen op den mannelijken geest en de verlichte vaderlandsliefde mijner getrouwe onderdanen voor de voortduring van die ondersteuning, welke zij mij zoo edelmoedig hebben geschonken, en zij mogen zich overtuigd houden, dat ik van hen geene opofferingen zal eischen, boven die, welke gevorderd worden door eene behoorlijke behartiging der groote belangen, de eer en de waardigheid des rijks.

Ik beveel aan uwe oplettende overweging een aantal onderwerpen, in betrekking tot inwendige verbeteringen.

Het verschil, hetwelk in onderscheidene belangrijke bijzonderheden, tusschen de commerciele wetten van Schotland en die van de andere deelen van het koningrijk bestaat, heeft aan een groot aantal mijner onderdanen, die handel drijven, ongelegenheid veroorzaakt. Maatregelen zullen u worden voorgesteld om dit kwaad te keer te gaan.

Ook zullen u voorstellen worden gedaan om de wetten betreffende de vennootschappen te verbeteren, en daardoor het gebruik van kapitaal in den handel gemakkelijker te maken.

Het stelsel waaraan de koopvaardijscheepvaart onderworpen is, en tengevolge waarvan plaatselijke regten en passage tollen moeten betaald worden, heeft tot vele klagten aanleiding gegeven. Maatregelen zullen u aangeboden worden om daaraan verligting te verschaffen. Andere gewigtige verbeteringen der wet in Groot-Brittannie en Ierland zullen u voorgesteld worden, waaraan gij, zonder twijfel uwe oplettende overweging zult toewijden. —

Omtrent deze en alle andere onderwerpen waarover gij zult beraadslagen, smeek ik vurig, dat de zegen der goddelijke voorzienigheid uwe raadsbesluiten achtervolge, en dezelve leide ter bevordering van het groote doel mijner onveranderlijke zorg: de welvaart en het geluk van mijn volk! —

— Tegenover den vredelievenden toon der Fransche bladen beijveren zich de Engelsche om het zeerst, hun wantrouwen jegens Rusland uit te drukken. Dat zij weinig gesticht zijn met de houding der journalistiek in Frankrijk, kan onder anderen uit een allerscherpst artikel in de *Daily News* blijken. De meerderheid der Parijsche dagbladen, wordt daarin gezegd, drukt slechts het gevoelen der beursspeculanten en der verachtelijke en onvaderlandslievende partij der fusionisten uit. Keizer Napoleon boet er thans voor, dat hij de stem van het algemeen tot zwijgen heeft gebragt; thans ontbreekt hem de bijstand eener openbare meening tegen de intrigues zijner bureaucratie, welke uit vertwijfelde beursspeculanten bestaat.

"Wat de Russisch-Fransche insinuatie betreft, dat Engeland wegens zijn getaand prestige den strijd wil voortzetten, dit zijn niets meer dan belagchelijke praatjes. De Engelsche regering heeft wel niet met al de kracht en vastberadenheid gehandeld, welke eene zoo groote en magtige natie als de Engelsche mogt verwachten, maar toch behoeven de door haar verrigte daden eene vergelijking met die van eene andere in den oorlog betrokkene natie volstrekt niet te duchten; en het is bewezen dat de algemeene verontwaardiging in Engeland zich slechts luide behoeft te uiten, om de regerenden tot beterschap te dwingen. Voor alles waarschuwt het blad voor overijling. Sebastopol mag volstrekt niet in het bezit van Rusland terugkeeren, voor dat de docks en arsenalen volkomen geslecht en de gezonken schepen in de haven totaal vernield zijn.

De Vereenigde Staten van Noord Amerika.

De berigten uit de Vereenigde Staten, te Londen ontvangen, zijn verre van bevredigend. — Met betrekking tot de geschillen tusschen de gouvernementen van die republiek en Engeland, de schikking namelijk der zaken in Centraal Amerika, en de gedane pogingen tot werving van soldaten voor het Engelsche leger, zijn de gevoelens omtrent eene ophanden zijnde vredebreuk zeer uiteenloopend, ofschoon, volgens den toon der Amerikaansche dagbladen, die zaak een meer belangrijk en dreigend aanzien aanneemt. — "Indien, wij", zegt de *Morning Post* van den 30 Januarij in zijn hoofdartikel, "de mededeelingen der Amerikaansche dagbladen beschouwen kunnen als naauwkeurig de staatkunde bloot te stellen, die het kabinet van Washington meent te volgen, zoo als wij reden hebben te vooronderstellen, dat het geval is, dan komt de reparatie, waarvan in de boodschap van den president gesproken wordt, hierop neder: de terugroeping van den heer Crampton, en indien het Engelsche gouvernement zulks weigert, de toezending van zijn paspoort aan den genoemden Engelschen gezant, en de intrekking der *Exequators* van *drie* Engelsche consuls: de heeren Barclay, Matthews en Rowcroft, die beschuldigd worden betrokken te zijn in de voorgewende schending van de onzijdigheidswetten der Vereenigde Staten."

"De *Times* bekent in zijn hoofdartikel van den 29n, dat het Engelsche gouvernement een misslag beging, toen het in de Vereenigde Staten soldaten trachtte aan te werven, doch, zegt, dat die misslag werd ontdekt, spoedig verbeterd en opregtelijk erkend. Het schijnt echter dat het Amerikaansche gouvernement niet te vreden is met deze volledige voldoening. Het schijnt het geschil verder te willen doorzetten, en het moge zulks doen, als het wil. De natie moet beslissen of zij zulk eene keus wil aannemen en bekrachtigen. Van onze zijde schijnen de middelen tot bevrediging uitgeput te zijn, en wij verwachten zonder vrees en ook zonder bedreiging, wat het gouvernement van Amerika zal behagen te doen, vast besloten om het regt van anderen te eerbiedigen, maar evenzeer om onze waardigheid te handhaven en onze eer te verdedigen." —

Hetzelfde blad, sprekende over het geschil met Centraal Amerika, geeft den wensch te kennen, dat van de zijde van Engeland eene meer beslissende poging moge gedaan worden, om hetzelve voldoende op te lossen. "Wat ook de oorzaak van verschil in deze aangelegenheid moge zijn, — dus vervolgt het blad, — het zoude ten minste niet alleen eene onregtvaardigheid, maar ook eene ongerijmdheid zijn, om daarom onze vriendschappelijke betrekkingen met Amerika af te breken. En wat het punt van eer betreft, dat men zegt in dit geschil betrokken te zijn, — zoo luidt het verder — indien er eer bestaat in het aandringen op iets, hetwelk wij niet noodig hebben, omdat iemand anders, die het evenmin als wij behoeft, het ons tracht af te nemen, zou die wond niet genoegzaam tot onze eer kunnen geheeld worden, door de zaak over te laten aan de bemiddeling van den keizer der Franschen, den koning van Belgie of eenig ander bescheiden potentaat."

Het zal welligt verwondering baren, zulk eene taal te hooren uiten door den *Times*, die nog niet lang geleden zoo scherp tegen de Vereenigde Staten te velde trok, en die door de andere bladen, en niet ten onregte, beschuldigd werd van den twist aan te blazen. Intusschen zijn die bladen, welke destijds tegen den *Times* uitvaarden, nu ook tot andere gedachten gekomen, en de *Morning Post* besluit het bovenaangehaald artikel met te zeggen, dat toen de laatste Amerikaansche bladen hun dreigenden toon aannamen, zij nog onbekend waren met het nieuws van een spoedig vooruitzigt op de herstelling van den vrede in Europa, en dat er geen twijfel bestaat of die verandering in de Europesche staatkunde behoorlijken invloed zal hebben op alle weldenkende mannen in de Vereenigde Staten, en, zij in overweging zullen nemen of men, in een punt van meer inwendig nationale eer, hetwelk het onderwerp is geweest van verklaring en genoegdoening, een oorlog zou aanhitzen, die Amerika's handel van de zee zou wegvagen, en de geheele kust van de Unie zou blootstellen aan de aanvallen van de grootste zeemogendheid van Europa.

Het schijnt echter, dat het zoogenaamde Clayton-Bulwer verbond niet zoo duidelijk omschreven is, om niet voor verschillende uitleggingen vatbaar te zijn, en er is alle reden te gelooven, dat dit punt van verschil wel bijgelegd zal worden; doch indien het Amerikaansch Congres er op aandringt, om meerdere genoegdoening omtrent het andere punt te erlangen, zal hetzelve zich bedriegen, daar het Engelsch gouvernement vermeent alles gedaan te hebben, wat strekken kan, om de zaak te schikken, en derhalve geene verdere inwilligingen kan doen, terwijl Amerikaansche schepen, zoowel openlijk als bedektelijk, Rusland van wapenen en oorlogsbehoeften voorzien hebben.

De *Daily News* berispt echter den toon van het artikel in den *Morning Post* seer sterk. Ofschoon onze denkbeelden zeer uiteenloopend zijn, — zegt het, — kunnen wij echter niet nalaten te betuigen, dat de *Morning Post* in zijne hoofdartikels gewoonlijk veel verstand aan den dag legt, en betreuren het daarom, dat het zich zoo heeft kunnen vergeten, om zulk eene opgeblazene taal en zulke snoevende uitdrukkingen te bezigen. — Het blad hoopt dat het gouvernement, zoo noodig, zoodanige genoegdoening zal geven, als mogelijk is om eene vredebreuk te verhoeden, en niet een oorlog zal aanhitzen, nu men op het punt is den krijg op te geven, dien het tegen een' dwingeland voert. Laat de *Morning Post* niet te zeer op de zeemagt van Engeland bogen, en steunen op de zwakke krachten van de Vereenigde Staten. Indien eenmaal tusschen die beide mogendheden een oorlog mogt uitbarsten, kan Amerika, door het uitgeven van kaperbrieven, in een oogenblik eene magt ter zee bekomen, die den handel van Engeland grootelijks kon benadeelen en aan zijne zeemagt de handen vol werk zou kunnen geven.

— Uit Athene wordt gemeld, dat aldaar in den laatsten tijd door de regtbanken, ter zake van moord, een groot aantal vonnissen zijn uitgesproken. Zoo bevinden zich o. a. alleen in de gevangenis van Negroponte 7 ter dood veroordeelden, wier vonnis echter nog niet is voltrokken kunnen worden, en dit wel bij gebrek aan een scherpregter. Vroeger bezat Griekenland, twee zoodanige personen, doch een hunner heeft zijn collega onlangs om hals gebragt en zal nu eerstdaags voor die misdaad teregt staan. Tot nog toe hebben zich geen kandidaten voor die betrekking opgedaan.

Duitschland.

Men schrijft uit Berlijn het volgende: De heer Gesell, bekend als schrijver voor de jeugd en het volk, heeft aan de inwoners van de hoofdstad het verzoek gerigt, dat alle afval uit de huishouding, die anders of in het vuur of weggeworpen wordt, zorgvuldig bewaard en ten nutte van arme kinderen afgestaan zal worden. Reeds hebben zich 750 personen verbonden aan zijn wensch te voldoen. De heer Gesell heeft berekend, dat ieder dagelijks gemiddeld voor de waarde van een halven penning van zulken afval bewaren kan en dus 25,000 inwoners, die deze kleine moeite niet schuwen, maandelijks eene aanzienlijke som tot gezegd doel bijeenbrengen kunnen, hetgeen voor Berlijn een bedrag van 16 à 18,000 dls. bedragen zou. Reeds heeft hij aan zijn plan een begin van uitvoering gegeven en uit de opbrengst van den afval, door bovengenoemde 750 onderteekenaars bijeengebragt, eene bewaarschool gesticht, waarin 15—20 niet schoolpligtige kinderen nuttig bezig gehouden worden.

— In het *Journal de St. Petersbourg* wordt dd. 20 Januarij geschreven:

„Het nieuws, dat vredesvoorwaarden waaromtrent tusschen de verbondene mogendheden en Oostenrijk overeengekomen was, door tusschenkomst van het kabinet van Weenen naar St. Petersburg gezonden waren, maakte een diepen indruk op de openbare meening in Europa.

„Reeds had het kabinet des keizers van zijne zijde een eersten stap op dien weg gedaan, toen het door eene depeche van 11 (23) Dec., welke in alle vreemde dagbladen is opgenomen, de offers kenbaar maakte, welke het met het oog op de herstelling des vredes, genegen was te brengen.

„Deze dubbele poging bewees van beide zijden den wensch, om gebruik te maken van den gedwongen stilstand der militaire operatien gedurende het ongunstige saisoen, ten einde te beantwoorden aan de eenparige stemmen, die zich overal in het belang van een spoedigen vrede deden hooren. In bovengenoemde depeche had het keizerlijk gouvernement tot grondslag aangenomen de vier punten van waarborg, zoo als die op de Weener conferentien waren vastgesteld, waarbij ten opzigte van het derde punt, hetwelk alleen de afbreking dier conferentien ten gevolge had, eene oplossing werd voorgesteld, die meer in den vorm dan in het wezen der zaak, afweek van die, welke te dier tijd door de vereenigde mogendheden was voorgezet.

„Deze door de Oostenrijksche regering gezondene voorstellen, gaan van hetzelfde hoofdbeginsel uit, namelijk: neutralisatie van de Zwarte Zee, door middel van een direct traktaat tusschen Rusland en de porte, om in gemeen overleg het aantal oorlogschepen te regelen, welke elk van de oeverstaten tot bescherming van zijne kusten zal mogen onderhouden. Zij leveren geen groot verschil op met die, welke vervat zijn in de depeche van 11 (23) December, dan voor zoover betreft de voorgestelde regeling van de grensscheiding tusschen Moldavie en Besarabie, in ruiling tegen punten, welke de vijand op Russisch grondgebied bezet heeft.

„Het is hier de plaats niet te onderzoeken of deze voorstellen beter van die van het keizerlijke gouvernement, de voorwaarden regelen, noodig om de rust van het Oosten en de veiligheid van Europa te verzekeren. Het zij genoeg te bevestigen, dat ten slotte feitelijk betreffende onderscheidene grondslagen des vredes eene eensteemmigheid is tot stand gebragt.

„Met het oog op deze eensteemmigheid, met het oog op de wenschen van geheel Europa, met het oog op eene coalitie, die eene grootere uitbreiding scheen te zullen nemen en de offers welke de voortsetting des oorlogs aan Rusland oplegt, heeft het keizerlijk gouvernement gemeend een werk der verzoening, waarvan de goede uitslag aan de dierbaarste wenschen zou beantwoorden, door beraadslagingen van ondergeschikt belang niet te mogen uitstellen.

„Het heeft dientengevolge zijn adhesie geschonken aan de voorstellen der Oostenrijksche regering, als ontwerp van preliminairen voor de vredesonderhandelingen.

„Door zijne krachtige houding tegenover eene geduchte coalitie, heeft Rusland bewezen, tot welke opofferingen het bereid is, wanneer het geldt zijne eer en waardigheid te verdedigen; het keizerlijk gouvernement geeft door dit bewijs van gematigdheid eene nieuwe proef van zijne opregte begeerte, om een einde aan het bloedstorten te maken, om een strijd te doen ophouden, betreurenswaardig voor de beschaving en de menschelijkheid, om aan Rusland en aan Europa de weldaden des vredes terug te geven.

„Het verwacht, ook met alle regt dat de openbare meening in alle beschaafde landen dit zal erkennen.

Vredes - Uitboezemingen van Punch.

„Ik kan het niet begrijpen", zeide admiraal Lyons, toen Lodewijk Napoleon het nieuws van den vrede verkondigde.

„Al wat ik weet", zeide Cambridge, „is dat ik naar St. James vertrek."

Prins Napoleon stortte twee tranen. „Deze, zeide hij, toen de eerste traan viel, „deze is voor Hongarije, de andere voor Polen."

„Vrede!", riep Mark Lane uit. „Dat is vreesselijk! Wel, dan zal het koren dalen tot niets!"

„Vrede!", zeide John Bright. „De hemel zij gedankt! geen bloedstorting meer; geen dubbele *Income-tax* meer; ieder zijn eigen wijnstok, zijn eigen vijg; en wat belangrijker is dan dat alles: Ik ben verzekerd voor Manchester."

„Vrede met Rusland!", riep Cobden uit. „Natuurlijk; heb ik niet altoos gezegd dat wij hem zouden nederbuigen?"

„Vrede!", zeide Chs. Napier, „wel dan is het te vergeefs dat ik Graham mijn tanden laat zien."

„Vrede!", riep Sir James uit, „want dat muilbandt Napier."

„Vrede!", zeide d'Israëli, „duivelsch tergend! En ik schreef om Pam (Palmerston) in den oorlog te ondersteunen!"

„Vrede!", riep Gladstone uit, „dan zal ik nog eens met de orde van St. Vladimir vereerd worden!"

„Vrede!", zuchtte admiraal Dundas, „dan zijn al mijne droomen te vergeefs, en ik zal geen kroon in de Oostzee opvisschen!"

„Vrede!", bepeinsde lord Derby, „dan moeten wij trachten van Pam (Palmerston) bevrijd te worden. Hij kan zich nu niet meer op eenige wijze op het land beroepen of wij k... hem overschreeuwen."

„Vrede!", zeide lord John Russel, „dan zal ik mijn Reform bill indienen. — Handkus, je te Windsor, en, ja, misschien zal ik dan weer in de „City" dineren!"

„Vrede!", zeide John Bull met een zuur gezigt, „Vrede!" En al die fraaije kanonneerbooten dan, en alles wat in de Oostzee zou voorvallen, — Kroonstad, die met één knal zou gevallen zijn, — de Malachite poorten, die ik uit de plundering van St. Petersburg, voor mijne buitenplaats zou hebben, — de keizer, die in eene kooi zou overgebragt worden — en!.. „Vrede!"" En John kermde op nieuw, en riep daarop, met vonkelende oogen en den gebalden vuist nederlatende als een houten hamer op mahoniehout, uit: „Ik wil je reis wat zeggen: indien het vrede moet zijn, dan *zal* en *moet* de zoon van een beer, de Rus, de rekening betalen."

Madam Bull zeide: „Vrede! wel, 't spreekt van zelf, John, hij zal de rekening betalen." Maar Madam Bull was altoos eene bescheidene vrouw. Zij zeide dit om John tevreden te stellen; wat zij bekende naderhand aan hare buren, dat zij toch nooit een duit van hunnen Income-tax zoude terugkrijgen, daarom moesten die deugnieten van Russen — zij kende ze — maar vrijgelaten worden zonder een oortje te betalen!

Producten Handel.

Bij inschrijving verkocht:

Suiker. Den 1n. dezer, van plant. *Livorno*, Erven L. E. H. Forberger, p. m. 13 vaten à 9,50 cent.

Scheepvaart.

Aangekomen.

Den 1sten dezer, de Nederl. schoener *Sirius*, kapt. Duijs, van Curaçao — Passagiers; de WelEerw. Heer C. Conradi, beroepen Predikant bij de Ned. Herv. Gemeente alhier, Echtgenoot en kinderen.

Den 3den, de Engelsche brik *St. Agness*, kapt. Cahubell, van Demerary.

Schepen in Lading.

NAAR AMSTERDAM.

Suriname, kapt. P. Reijntjes, adres bij Gisius en Co. — Sluit HEDEN

Texel, kapt. H. J. Hubert, adres bij Gisius en Co. Sluit 20 dezer.

Goede Verwachting, kapt. A. R. de Lang, adres bij Gisius & Co. — Sluit 25 dezer.

Cuba, kapt. Zeijlemaker, adres bij F. P. Bouguenon.

Calijpso, kapt. D. R. Nolles, adres bij H. C. Levy.

Noord Holland, kapt. F. C. Overeem, adres bij F. P. Bouguenon.

Willem en Carel, kapt. N. D. Steenveld, adres bij H. Degenhard.

Plata, kapt. J. H. Henning, adres bij F. P. Bouguenon.

Anna Elisabeth, kapt. Teensma, adres bij J. G. Fonseca Fz.

ADVERTENTIEN.

Gedrukt bij J. C. MULLER Az.